

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 508

гр. Шумен, 30.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в закрито заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлин Ем. Стефанов

Членове: Димчо Ст. Луков
Румяна В. Райкова

като разгледа докладваното от Румяна В. Райкова Въззивно частно гражданско дело № 20223600500217 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.278 ал.1 изр.1 вр. чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от В.Н.Б. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – Варна, ИРМ – Русе срещу определение № 260083/20.04.2022г. по Гр.д. № 2390/2019г. на ШРС, с което е прекратено производството по делото, като недопустимо и е върната исковата молба на ищеца. Смятат, че определението, с което се прегражда по-нататъшното развитие на производството с мотиви, че „в хода на производството единият от ответниците търговци е заличен, т.е. не съществува в правния мир и липсва надлежна страна по делото...” е неправилно и незаконосъобразно. Сочат, че производството срещу ЗПК „С.“ е започнало в момент на прекратяването му чрез ликвидация, а след това с Решение на ШОС е обявена кооперацията в несъстоятелност, като не е назначен синдик и в производството по чл.649 от ТЗ длъжникът следва да се представлява от ликвидатора, който съгласно чл.269 от ТЗ се явява негов законен представител. Смятат, че ликвидатора продължава да изпълнява правомощията си и при условията на чл.635 ал.3 от ТЗ. Сочат, че съобразно чл.649 ал.1 от ТЗ са предвидени специални правила за искове по чл.645, 646 и 647 от ТЗ, както и на чл.135 от ЗЗД, като е изключен от обхвата й чл.216 от ДОПК. Според тях производството е

започнало преди откриване на производството по несъстоятелност и последното е без значение, а ако производството приключи спрямо една от страните, няма пречка иска да продължи срещу другата. Излагат подробно съображенията си. Смятат, че не е налице пречка да се разгледа спора по същество и да се постанови Решение, и без участието на заличеното дружество, тъй като няма как да бъдат постановени различни решения по отношение на задължителните другари, а при евентуално прогласяване на относителна недействителност, имало възможност да се удовлетвори вземането на кредитора – Държавата. Молят атакуваното определение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

От ответната страна в производството, редовно уведомени, в срока по чл. 276, ал. 1 от ГПК, е депозиран писмен отговор от „Пестицид експорт“ ЕООД - гр.Шумен с ЕИК 202137074, представлявано от управителя Б.А.-И., действаща чрез пълномощника адв.Г.И. от Софийска адвокатска колегия. Намира подадената частна жалба за допустима, но по същество за неоснователна. Излага подробно съображенията си, като намира изводите на съда в обжалваното определение за правилни и в съответствие със закона и цитираната в него съдебна практика. Моли да бъде потвърдено обжалваното определение като правилно и законосъобразно.

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК. Подадена е от надлежна страна, против подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество частната жалба се явява неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, след като се запозна с доводите изложени в жалбата, възраженията в отговора и с доказателствата по първоинстанционното дело, приема за установено следното: Предмет на обжалване в настоящото производство е определение на първоинстанционния съд, с което е прекратено производството по Гр.д. №2390/2019г. по описа на ШРС, като недопустимо и е върната исковата молба на ищеца. Първоинстанционното производство било образувано въз основа на искова молба с правно основание чл.216 ал.2 вр. ал.1 т.4 от ДОПК от ТД на НАП – Варна срещу ЗПК „С.“ – в ликвидация – с.С. и „Пестицид Експорт“ ЕООД – гр.Шумен, съдържаща субективно съединени икове, с искане да бъде обявена за недействителна по отношение на държавата, възмездна сделка,

сключена между ответниците – договор за продажба на недвижими имоти сключен на 22.12.2015г., обективиран в НА №200, том X, рег.№15556, дело №1517/2015г. на нотариус с рег.№* с Район на действие Районен съд - Шумен, в частта му относно поземлен имот №017024, находящ се в землището на с.С., обл.Ш.. Производството по първоинстанционното дело е било спряно поради водено производство по В.търг.д. №152/2021г по описа на АС – Варна, съдебният акт по което бил от значение за правилното решаване на спора по делото. След справка, РС установил, че делото пред АС – Варна е приключило с влязъл в сила акт, а впоследствие било постановено Решение №260004/16.03.2022г. по т.д.№136/2019г. по описа на ШОС, с което е прекратено производството по несъстоятелност на ответника ЗПК „С.“ и е постановено заличаване на търговеца, като решението е влязло в сила на 24.03.2022г. РС съобразил правната доктрина и постоянната съдебна практика по отменителните иски по чл.216 ал.2 вр. ал.1 т.4 от ДОПК, която изисква пасивно легитимирани да са страните по сделката, чиято относителна недействителност се иска. Правилно РС е преценил, че те са необходими задължителни другари и общото предявяване на иска срещу страните по сделката е условие за допустимостта на процеса. Затова е достигнал до резонния извод, че след като в хода на производството единият от ответниците вече не съществува в правния мир, то липсва надлежна страна по делото. За да прекрати производството първоинстанционният съд е приложил практиката на ВКС материализирана в Решение от 14.02.2008г. по т.д. №676/2007г. на I т.о. и Решение №151/27.07.2011г. по Гр.д.№785/2010г. на II т.о. и е преценил че заличаването на търговеца, страна по сделката предмет на делото, предполага прекратяване на цялото исково производство, тъй като естеството на правоотношението изисква съвместно участие на двете страни по атакуваната сделка, след което е върнал и исковата молба.

Настоящият въззивен състав намира определението за правилно, законосъобразно и постановено в съответствие с правната доктрина и практиката на ВКС по аналогични казуси. Решението на въззивния съд при правилно първоинстанционно решение е подчинено на нормата на чл. 272 ГПК, според която: когато въззивният съд потвърди първоинстанционното решение, той мотивира своето решение, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд. Въззивният съд в настоящия съдебен състав възприема като свои мотивите, при които районният съд приема за

недопустимо продължаването на производството по първоинстанционното дело след заличаването на един от необходимите задължителни другари.

Исковата претенция на ТД на НАП – Варна е с правно основание чл.216 ал.2 вр. ал.1 т.4 от ДОПК, като се претендира обявяване за недействителна на правна сделка между двамата ответници – продавача ЗПК „С.“ – с.С. и купувача „Пестицид експорт“ ЕООД - гр.Шумен за продажба на поземлен имот. В хода на производството пред районния съд ответникът ЗПК „С.“ – с.С. – продавач по процесната сделка бил заличен като юридическо лице. Безспорно двамата ответници са необходими задължителни другари, защото естеството на правоотношението изисква съвместно участие на двете страни по правоотношението в процеса и заличаването на един от тях е абсолютна процесуална пречка за продължаване на производството по делото. ШОС споделя доводите в отговора, за несъстоятелността на довода в частната жалба, че заличаването на ответната кооперация не е пречка за постановяване на решение по делото, тъй като била елиминирана възможността за постановяване на различни съдебни решения по отношение на задължителните другари. Производството по несъстоятелност на ЗПК „С.“ – с.С. е приключило със заличаването ѝ и към настоящия момент такъв правен субект не съществува. В случай на възобновяване на производството по несъстоятелност по глава XV от ТЗ, би била възстановена правосубектността на ответника по настоящото дело, респ. би могла при определени условия да бъде възстановена и висиящността на настоящото производство от определена фаза. Доводите в частната жалба на плоскостта на чл.135 от ЗЗД не се възприемат от настоящата инстанция. Съдът намира за основателно възражението в отговора за материалноправните специфики на иска по чл.216 от ДОПК, различаващи го от иска по чл.135 от ЗЗД и спецификите обусловени от несъстоятелността. Резонно е възражението, че едно възобновяване на производството по несъстоятелност автоматично би довело до порок на съдебните актове по иския спор без участието на ответник, който е задължителен необходим другар, респ. длъжник в производството по несъстоятелност.

Обжалваното определение като цяло е правилно и законосъобразно и поради това частната жалба срещу него следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, Шуменският Окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение 260083/20.04.2022г. по Гр.д. № 2390/2019г. на ШРС, с което е прекратено производството по делото като недопустимо и е върната исковата молба на ищеца.

Определението може да се обжалва в едноседмичен срок от съобщаването му, с частна жалба пред ВКС при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____